

Słodyszek rzepakowy (Meligethes aeneus F.)

Jajo – wielkości 0,5 mm, wydłużone, owalne i gładkie.

Larwa (stadium szkodliwe) – długości od 3,5 do 4 mm, biała, żółtobiała lub szarobiała, z ciemną, czarnobrązową głową. Na każdym segmencie strony grzbietowej widnieją dwie bądź trzy plamki. Ma trzy pary czarnobrązowych, krótkich odnóży tułowiowych.

Poczwarka – typu otwartego, biała.

Osobnik dorosły – chrząszcz długości 2–2,5 mm, czarny z metalicznym zielonkawym, niebieskawym, granatowym lub brązowym połyskiem. Trójczłonowe czułki są zakończone buławką.

Miesiąc	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	
Występowanie na rzepaku				■									
Zwalczanie chemiczne				■									

Szkodliwość

Szkodliwe są chrząszcze, które przegryzają pąki w celu pozyskania pyłku, będącego ich pokarmem, często przy tym niszcząc słupek. Uszkodzone pąki żółkną, zasychają i opadają, pozostawiając jedynie szypułkę. Szczególnie groźny jest nalot chrząszczy na plantację w okresie pąkowania, gdy okresowo następuje spadek temperatury oraz zahamowanie rozwoju pąków – wówczas słodyszek rzepakowy powoduje największe straty. Chrząszcze nalatujące na plantację w okresie kwitnienia nie wyrządzają większych szkód, jednak mogą uszkadzać pąki na rozgałęzieniach bocznych, jeżeli te jeszcze nie zakwitły, są również pokoleniem rodzicielskim dla chrząszczy, które wystąpią w następnym roku.